

Píseň bez rýmů

Karel Plíhal

1. Předem se omlouvám za tuhle píseň,
je zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
když jsem ji psal, tak měl jsem trochu okno
a venku pršelo a já jel do práce.
2. Proti mně seděl rozvalenej strejda,
chvílemi dřímál a chvílemi zas ne,
kouřil svou startku, neboť to byl kuřák,
on i ten vagón, ve kterým jsem jel.
3. Pak sebou trhnul, mrkl na hodinky,
kouknul se z okna a znechuceně vstal,
zatáhl rázně za záchrannou brzdu,
vlak prudce zaskřípal a zůstal v polích stát.
4. Vytáhl z kapsy zmačkaný tři stovky,
oblík' si kabát a zmizel v uličce,
pět minut nato, když se vlak zas rozjel,
už si to krácel polní cestičkou.
5. Pak přišla průvodčí a proštípla nám lístky
a cesta doplynula ve vší pohodě,
přijel jsem pozdě a mistr trochu zuřil
a pak se uklidnil, když jsem mu to všechno řek'.
6. Druhej den ráno, zase o půl šestý,
tím samým vlakem jsem za vejdělkem jel,
čekal jsem marně, že vlak opět stane,
uvidím strejdu, jak vystupuje.
7. Čekal jsem marně, vlak jel klidně dále,
dojel jsem do práce v pořádku a včas,
po práci zajdu s kamarády na ruma,
zejtra je sobota, tak proč bych nezašel?
8. Tenhle příběh napsal vám sám život,
ač zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
to je furt něco, o čem se dá napsat,
a kdo je drzej, tak se tím i uživí.